

✚ برای اجرا در کلاس درس و صحنه تئاتر ✚ پنج نمایشنامه عروسکی و غیرعروسکی ✚

✚ دوره اول متوسطه ✚

۱۲

✚ حسن دولت آبادی ✚

انتشارات سوره مهر (فارسه به خستره هتري)

مرکز هنرهای نمایشی

جلد ۱۲

دوره اول متوسطه

نمایشنامه های آسان
برای اجرا در کلاس درس و صحنه تئاتر

وای! چه کار خطرناکی

نویسنده: حسن دولت آبادی

تصویرگر: ایلگار رحیمی

چاپ، صحافی و لیتوگرافی: واژه پردازان اندیشه - چاپ اندیشه

چاپ اول: ۱۳۹۲

شمارگان: ۲۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۷۵-۴۸۵-۲

شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۱۷۵-۴۸۵-۲

قیمت: ۱۸۰۰ تومان

نقل و چاپ نمایشنامه ها با هر گونه برداشت به هر شکل، ممنوع است. به اجازه رسمی از نشر سوره مهر است و بهره برداری نمایشی به هر شکل، مستلزم به کسب مجوز کتبی از نویسنده خواهد بود.

شماره کتابشناسی ملی: ۳۰۰۷۳۹۵

عنوان و نام پدیدآور: وای! چه کار خطرناکی / حسن دولت آبادی:

تصویرگر ایلگار رحیمی:

مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: ۲۸۰ ص.

ISBN: 978-600-175-485-2

فروست: نمایشنامه های آسان برای اجرا در کلاس درس و صحنه تئاتر پنج نمایشنامه عروسکی و غیر عروسکی. قطع راهنمایی:

ج ۱۲.

موضوع: نمایشنامه کودکان (فارسی)

موضوع: نمایش کودکان و نوجوانان -- راهنمای آموزشی (راهنمای)

موضوع: نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: نمایش و آموزش و پرورش

رده بندی دیویی: ۸۱۲/۶۲

رده بندی کنگره: ۲۱۳۹۱/۷۶ و/ P۱۷۸۰۴۴

سرشناسه: دولت آبادی، حسن، ۱۳۳۵ -

شناسه افزوده: رحیمی، ایلگار، ۱۳۶۱ -، تصویرگر

شناسه افزوده: شرکت انتشارات سوره مهر

وضعیت فهرست نویسی: فیا

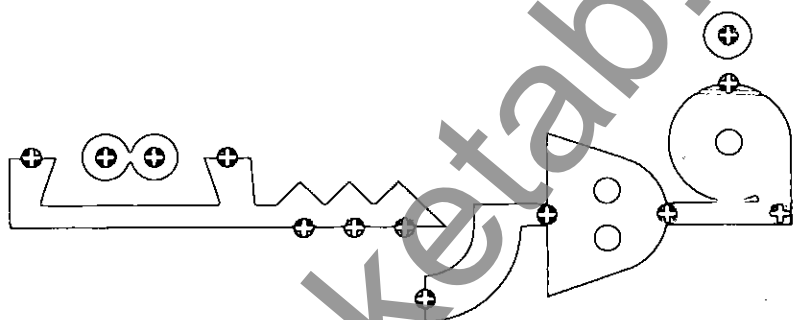
نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان، رشته پلاک ۲۳

صندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴

تلفن: ۶۱۹۴۲

تلفن مرکز پخش: (پنج خط) ۶۶۴۶۹۹۳ - فکس: ۶۶۴۶۹۹۵

www.sorehmehr.ir

- پیش‌گفتار ۲ / ۹/
- پیش‌گفتار ۱ / ۱۳/
- مقدمه نویسنده / ۵۱/
- نقش هنر نمایش در آموزشگاه‌ها - دکتر فرهاد ناظرزاده کرمانی / ۱۲/
- راهنمای اجرا / ۲۷/
- برخی از انواع نمایش عروسکی / ۳۱/
- نمایشنامه «این افتخاره که بشم غذایم» / ۳۷/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری غیر عروسکی / ۵۵/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسکی / ۵۹/
- تحلیل اشخاص نمایش / ۶۱/
- گفت‌وگوی پیش از اجرا / ۶۵/

- نمایشنامه «پاهام چرا می لرزه؟» / ۶۹/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری غیرعروسی / ۹۷/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسی / ۱۰۱/
- تحلیل اشخاص نمایش / ۱۰۳/
- گفت‌وگوی پیش از اجرا / ۱۰۷/
- نمایشنامه «تو دنبال بهانه می‌گردی» / ۱۱۳/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری غیرعروسی / ۱۳۱/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسی / ۱۳۵/
- تحلیل اشخاص نمایش / ۱۳۹/
- گفت‌وگوی پیش از اجرا / ۱۴۳/
- نمایشنامه «وقتشه از دست تو فرار کنم» / ۱۵۷/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری غیرعروسی / ۱۸۹/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسی / ۱۹۵/
- تحلیل اشخاص نمایش / ۱۹۹/
- گفت‌وگوی پیش از اجرا / ۲۰۵/
- نمایشنامه «وای چه کار خطرناکی!» / ۲۲۱/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری غیرعروسی / ۲۴۱/
- طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسی / ۲۴۵/
- تحلیل اشخاص نمایش / ۲۴۷/
- گفت‌وگوی پیش از اجرا / ۲۵۱/
- معرفی مشاهیر این مجموعه / ۲۶۳/
- منابع / ۲۷۱/

پیش‌گفتار ۲

نوشتن نمایشنامه‌های آسان... از سال ۱۳۷۸ آغاز شد. سه سال طول کشید تا اولین نمایشنامه و ضمائم آن، با طرح کنونی، نوشته شد و قالب شایسته خود را به دست آورد؛ نمایشنامه‌ای با سه بخش ضمیمه که مشکلات بی‌شماری همچون سالن اجرا، دکور، لباس، زمان تمرین، و حتی نیاز به کارگردان کارآزموده را در مدارس مرتفع کرد. چون به تجربه می‌دانستم تقریباً همه مدارس کشور فاقد این امکانات‌اند. هدفم آن بود که نمایشنامه‌های مناسبی برای مدارس کشور بنویسم؛ نمایشنامه‌هایی که ضمن توجه به ضرورت‌های اعتقادی، اخلاقی، اجتماعی، علمی، و نیز رعایت تفکیک جنسیت دختر و پسر، با کمترین هزینه و در سریع‌ترین زمان ممکن، به اصلاح رفتار نسل آینده کشور بینجامد.

پس از اینکه نشر قطره ده جلد نخست این آثار را، که شامل پنجاه نمایشنامه بود، در

سال ۱۳۸۵ منتشر کرد، استقبال آغاز شد و کتاب‌ها به چاپ چهارم رسید. اجرای فراگیر این نمایشنامه‌ها در مدارس، جشنواره‌های دانش‌آموزی، و نیز دیگر جشنواره‌های کشور، همچنین اجرای عمومی این آثار توسط گروه‌های حرفه‌ای مؤید توفیق این اقدام است. گفتنی است بعضی از خانواده‌ها، برای تقویت و اصلاح برخی رفتارهای فرزندان‌شان، در منزل، به اجرای این نمایشنامه‌ها می‌پردازند.

در پاسخ به کارگردان‌هایی که این نمایشنامه‌ها را خارج از فعالیت‌های مدرسه‌ای اجرا می‌کنند و درباره علت کم بودن حجم برخی از نمایشنامه‌ها می‌پرسند اعلام می‌کنم، بر اساس عنوان کلی کتاب‌ها، کوشش کردم از گسترش اکثر این آثار خودداری کنم. به این ترتیب، برخی از این آثار برای اجرا در خارج از مدرسه نیازمند گسترش خواهند بود؛ مثلاً نمایشنامه «وقتی ماهی غرق می‌شود»، که پیش‌تر در جلد ۲ به چاپ رسیده بود، برای اجرای عمومی خارج از مدرسه - با کارگردانی دخترم - گسترش یافت و با همان گستردگی بار دیگر چاپ شده است.

اینک، پس از یازده سال تلاش پی‌گیر، صد و پنجاه نمایشنامه در سی جلد فراهم آمده و بخش جدید «طرح پیشنهادی برای کارگردانی و بازیگری عروسکی» هم به آن افزوده گردیده است. ده جلد از این مجموعه چاپ مجدد همان جلدهای پیشین است که با ویراست جدید منتشر می‌شود.

بسیار خرسندم که به چنین توفیقی دست یافته‌ام. اما در کنار این خرسندی، انتظار می‌رود نهادهای فرهنگی ذی‌ربط، به‌ویژه وزارت آموزش و پرورش، که بدون صرف کمترین هزینه اصلی‌ترین مصرف‌کننده این آثار است، از حمایت‌های معنوی و مادی خویش دریغ نورزد. کمترین حمایت این وزارت‌خانه ممانعت از تکثیر و کپی این نمایشنامه‌هاست؛ که متأسفانه در حال حاضر این مهم رعایت نمی‌شود. از اولیای محترم آموزش و پرورش و مدارس و دانش‌آموزان انتظار دارم، برای رعایت حقوق شرعی و قانونی نویسنده، از کپی کردن کتاب به هر شکل خودداری کنند.

از ریاست محترم نشر سوره مهر، جناب آقای محمد حمزه‌زاده، و مدیر محترم

تولید، جناب آقای جواد یزدان پناه، و همکاران آگاه و دقیقشان خانم‌ها اکرم دژه‌وست گنگ، مدینه مؤمنی، ابراهیم کاشانی و همکارانشان بسیار سپاس‌گزارم.

نیز جا دارد از دوست و همکار فرهیخته، استاد محترم، خانم سیمین امیریان، برای همه همکاری‌های بی‌دریغشان، به‌ویژه نگارش بخش کارگردانی عروسی آثار؛ فرزندان مهربانم، عاتکه و حسین و آیدا، برای همکاری‌های همه‌جانبه؛ همه مربیان، معلمان، هنرمندان، و والدین عزیزی که به صورت حضوری و تماس‌های تلفنی با حمایت‌هایشان مرا در رهون محبت خویش کرده‌اند؛ صمیمانه سپاس‌گزاری کنم. کلمات پلاس‌گوی مهربانی این عزیزان نیست.

حسن دولت‌آبادی

پیش‌گفتار ۱

اولین تئاتری که در کلاس بازی کردم بخشی از نمایشنامه هملت، نوشته نویسنده نامدار جهان، ویلیام شکسپیر، بود که در یکی از کتاب‌های درسی چاپ شده بود. سال اول دبیرستان بودم و فقط چند ماه از فعالیت‌های تئاتری من، بیرون از دبیرستان، می‌گذشت. اجرای آن قطعه بدون آگاهی و شناخت و حتی بدون مطالعه کامل اثر انجام شد و من کمبودهای چنین اجرایی را احساس می‌کردم. پس از آن نیز نبود نمایشنامه‌های مناسب اجرا در دبیرستان همچنان برآیم مشهود بود. سال‌ها بعد، که مربیگری و کارگردانی تئاتر کودکان زیر شش سال تا دانش‌آموزان دبیرستانی را عهده‌دار شدم و با تدریس در مقطع کارشناسی در خدمت مربیان آموزش و پرورش چند استان بودم، همواره با این کمبود جدی مواجه گردیدم.

واقعیت این است که حتی امروز، که تعداد قابل ملاحظه‌ای نمایشنامه تولید شده

است، به دلایل گوناگون، بسیاری از این آثار در مدارس امکان اجرا نمی‌یابند. از این دلایل می‌توان به ناهمخوانی آثار با مقدرات مدارس و محدودیت امکانات و مقررات و وقت در آموزشگاه‌ها اشاره کرد. البته دلیل اصلی دیگری هم وجود دارد و آن ناآشنایی اکثر مربیان و دبیران محترم و نیز دانش‌آموزان عزیز علاقه‌مند با نحوه تولید تئاتر است. موانع موجود مرا بر آن داشت تا به نوشتن این مجموعه برای مقاطع ابتدایی، راهنمایی، و دبیرستان اقدام کنم؛ مجموعه‌ای که علاوه بر متن نمایشنامه مقدمات ضروری اجرای تئاتر را هم در بر دارد. نگارش صد و پنجاه نمایشنامه را با همین ویژگی در سی جلد در نظر دارم که امیدوارم به مدد حضرت حق تعالی با شایستگی به انجام رسد. جا دارد ارادتم را حضور است. محترم جناب آقای دکتر فرهاد ناظرزاده کرمانی برای استقبال بسیارشان از این مجموعه و نیز در اختیار نهادن مقاله هوشمندانه «نقش هنر نمایش در آموزشگاه‌ها» ابراز دارم.

از لطف بی‌دریغ پسر و دختر مهربان و فهیم و سخت‌کوشم، حسین و عاتکه عزیز، که در آماده‌سازی همه مجلدات این مجموعه با من هم‌فکری و همکاری بسیار کردند صمیمانه تشکر می‌کنم.

برای تشکر از این همه لطف و مهرورزی کلمات دیگری نیافتم.

حسن دولت آبادی

مقدمه

جهان امروز به سرعت در حال تغییر است. نگرانی عمده چنین جهانی گم شدن هویت است. سرعت توسعه فرهنگ فردی و اجتماعی نگرانی‌هایی برای جوامع فراهم آورده است. جامعه‌ای که از سرعت لازم برای این دگرگونی بی‌بهره باشد ناچار خواهد شد فاصله ایجاد شده بین افراد و ارزش‌های خودی را بپذیرد و به القائات بیگانه دل ببندد. به همین علت، شناختن نیازهای اساسی اجتماع و یافتن راه‌های شایسته برای رفع آن نیازها ضروری است. بهره‌گیری اصولی از این شناخت در برنامه‌ریزی‌های اوقات فراغت باعث تقویت روحی و بروز خلاقیت دانش‌آموزانی خواهد شد که شخصیت آن‌ها در حال شکل‌گیری است و نسل آینده را برای تبدیل شدن به شهروندی آگاه و مسئولیت‌پذیر آماده می‌کند. این برنامه‌ریزی نه تنها توفیق فعالیت‌های آموزشی دانش‌آموزان را افزایش خواهد داد، که بستر را برای ایجاد جامعه مطلوب آینده فراهم خواهد ساخت. در غیر این صورت و در صورت پرداختن صرف به علوم، آنان مجذوب قنوع علوم جهانی خواهند شد و شکاف عمیقی بین آن‌ها و جامعه خودی به وجود خواهد آمد.

برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت به هیچ وجه به معنی پُر کردن بی‌هدف وقت نیست. بلکه، در عین توجه به همه موارد یادشده، باید متوجه حفظ و توسعه فرهنگ ملی و ایجاد شرایط برای دستیابی به فرهنگی جهانی باشد؛ به صورتی که نه‌تنها فرهنگ صلی تحقیر نشود، که موجبات مباهات افراد جامعه را فراهم آورد و به این پرسش که «من کیستم؟» یا «کمی‌خواهم باشم؟» پاسخ دهد. و تئاتر یکی از فعالیت‌های محبوب و مؤثر برای چنین برنامه‌ریزی‌ای است.

به استناد تاریخ نمایش، آسان از زمان اندیشیدن و جست‌وجو برای یافتن علت وقوع اتفاقات پیرامون خویش به «نمایش» نیز پرداخت. او به وجود نیروهای فزاینده‌تر از توان محدود خود واقف شد و کوشید، به مدد نمایش، از فردیت خویش خارج شود و با حضور در تلاشی جمعی «اجتماع» را به رسمیت بشناسد و از طریق نمایش ارزش‌ها و اهداف خود را تقویت کند. پس، نمایش را به امکانی برای آموختن و آموزش دادن بدل ساخت.

اما این‌ها همه قابلیت‌های نمایش نبود. آنچه نمایش برای آدمی به ارمغان آورد رسیدن به نوعی پالایش و زدودن کاستی‌ها و کژی‌های روحی و رفتاری بود. بعدها، که در یونان از دل نمایش‌های اولیه تئاتر به وجود آمد، تزکیه نفس حاصل اصلی تئاتر شناخته شد. ارسطو، فیلسوف یونانی و نخستین منتقد هنر در جهان، در کتاب فن شعر، حاصل تئاتر را رسیدن به کاتارسیس یا تزکیه نفس برشمرد. اهمیت تئاتر در یونان قرن پنجم پیش از میلاد بدان پایه بود که عالی‌ترین مقامات اجتماعی و دینی آن مسئولیت جشنواره‌های مهم آتنی را بر عهده داشتند و بلندمرتبه‌ترین متفکران آن اجتماع در مقام نویسنده و کارگردان به تولید آثار عمیق و هوشمندانه پرداختند؛ آثاری که، پس از گذشت قرن‌ها، هنوز در سراسر دنیا اجرا می‌شود.

نمایش و پس از آن تئاتر در طی زمان تغییرات اساسی یافت، اما همواره اهداف مشترکی را پی می‌گرفت که عمده‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از:
- تلاش برای دانستن آنچه وجود دارد و دانش محدود بشر هنوز آن را کشف نکرده است.

حضور در فعالیتی جمعی، بنا بر ضرورت‌های اعتقادی و معیشتی، برای جداسازی انسان از فردیت خودخواهانه و پیوند او به هستی، برای احترام نهادن به حقوق دیگران و شناسایی موقعیت فرد در اجتماع

آموزش ارزش‌های مورد توجه جوامع و تقویت روحیه احترام به اجتماع - تمیز راهتی‌ها از ناراستی‌ها، با الگو قرار دادن قهرمان، به منظور اصلاح جامعه به این ترتیب، تئاتر تعلق انسان هوشمند را، که از کودکی و به طور غریزی با نمایش مأنوس بود، استمرار بخشید و به کسب شناخت لازم ترغیب کرد. حتی با ظهور سینما و تلویزیون هم تئاتر قابلیت و تأثیر خویش را از دست نداد و با شناخت ضرورت‌های جهان معاصر قالب‌های نوینی را برگزید و با توانایی بیشتر به حیات خویش ادامه داد. گرچه از گذشته تا امروز اهداف گوناگونی باعث توجه به تئاتر شده است، در نگاهی کلی می‌توان همه آن‌ها را در یک هدف جامع، یعنی آموزش، خلاصه کرد.

روان‌شناس آگاهی گفته است: «آدمی از آغاز تولد تا مرگ نیازمند نوازش است و در طول عمر او فقط شکل این نوازش تغییر می‌کند.» اگر این نیاز در کودکی با کشیدن دست بر سر او تأمین می‌گردد، در بزرگسالی با توجه کردن به او در عرصه‌های علمی و هنری و ورزشی و حتی امور جاریه زندگی این نیاز برطرف می‌شود. تئاتر از امکانات بسیار مناسبی برای بروز فعالیت‌های فردی شایسته، تشویق شدن اصولی، تخلیه انرژی، و مورد توجه قرار گرفتن برخوردار است.

هر کس به اندازه درونیات، آموخته‌ها، و مایه انسانی‌اش دایره‌ای فرضی از جهان برای خود ترسیم می‌کند. تئاتر به اجتماعی کردن این فردیت یاری می‌رساند. گسترش همکاری جمعی، پیوستگی، آشتی‌خواهی، صلح‌جویی، تقویت حس برادری، ایجاد علاقه به کار، شناخت و دریافت زبان حال و شیوه زندگی، پاسداری از حکمت و اراده و خواست، و غنای همه ابعاد وجودی خویش از راه بازشناسی هویت از دیگر قابلیت‌های تئاتر است.

فعالیت‌های فرهنگی، به‌ویژه تئاتر، می‌تواند مردمان نسلی را برای مقابله روشن‌بینانه

با مسائل و مشکلات موجود و آینده توانا سازد و به نوجوانان و جوانان یاری دهد پرسش‌های واقعی و پرمایه و عمیق را مطرح کنند و طرح‌های روشن و اطمینان‌بخش برای بهروزی بخواهند و در اختیار گیرند. عرضه دلایل زندگی به جوانان علتی غایی است و دیگر علل غایی را در بر می‌گیرد.

اما تئاتر آموزش و پرورش شرایط ویژه خود را دارد. مدرسه، که دومین اجتماع خاص بعد از خانه است، حساس‌ترین محل برای فراگیری رفتارهای اجتماعی و کاربردی کردن علوم با هدف بهبود کیفیت زندگی است. به همین علت، توجه به این تلاش فرهنگی و هنری خاص، به موازات آنچه مدرسان و مربیان محترم در کلاس‌ها آموزش می‌دهند، اهمیت ویژه‌ای دارد. واقعیت این است که حجم و اهمیت دروس فرصت پرداختن به رفتارهای اجتماعی دانش‌آموزان را کاهش می‌دهد.

مشارکت در فعالیت‌های جمعی، مسئولیت‌پذیری، شناخت حقوق خود، احترام به حقوق دیگران، و آموزش امور اعتدادی و کاربردی زندگی را باید در فعالیت‌های جمعی خارج از کلاس جست‌وجو کرد و چنان که اثبات شده است، یکی از راه‌های کوتاه دستیابی به این رفتارها پرداختن به فعالیت‌های تئاتری است. همه امور مهم حتی دروس علمی را می‌توان از طریق تئاتر آموزش داد.

ائمه معصوم ما نیز بر اهمیت و تأثیر آموزش از طریق نمایش وقوف کامل داشته‌اند. نشان دادن طریقه صحیح وضو گرفتن توسط امام حسین^(ع) و امام حسین^(ع) به پیرمردی که درست وضو نمی‌گرفت و نمایاندن روش صحیح نماز خواندن توسط حضرت علی^(ع) به اجتماع حاضر در محضر رسول گرامی اسلام نمونه‌هایی از این مدل توجه است. قرآن کریم نیز، برای تأثیر بیشتر کلام وحی، از داستان و درگیری نیروهای خیر و شر بهره بسیار برده است.

می‌توان از فارغ‌التحصیلان تئاتر دانشگاه‌ها برای تولید تئاتر در آموزش و پرورش یاری جست. استقبال دانش‌آموزان از این فعالیت‌ها، وجود بیش از دو هزار کانون و مرکز فرهنگی و هنری معتبر چون کانون پرورش فکری، در اختیار داشتن ساختمان مدارس و

کلاس‌های آن، و مهم‌تر از همه وجود حدود نوزده میلیون دانش‌آموز شرایط مطلوب را برای این فعالیت در آموزش و پرورش فراهم آورده است. به نظر می‌رسد حلقه مفقوده این زنجیر برنامه‌ریزی اساسی و درازمدت است.

آثار این جلد، که پنج نمایشنامه از صد و پنجاه نمایشنامه و ضمائم آن است، بر اساس شناخت این نیازها فراهم آمده است. این مجموعه سی‌جلدی بر آن است که امکان اجرای نمایشنامه‌ها را در کلاس‌های مدارس فراهم آورد. بسیار کوشش شده است آثار فائتری خاصی که در قالب‌های غیر انسانی نوشته شده است بر ادبیات ارزشمند کهن ایران مبنی باشد و اجرای آن‌ها با حداقل امکانات ممکن شود.

به دلیل ناآشنایی اکثر مربیان و معلمان عزیز با کارگردانی، «طرح کارگردانی و بازیگری عروسکی» و «کارگردانی و بازیگری غیرعروسکی» هر نمایش پیشنهاد شده است. علاوه بر این، در بخش «تحلیل اسطوره‌های نمایش»، شخصیت‌های هر اثر به اختصار تحلیل شده است و در بخش مستقل «گفت‌وگویی پیش از اجرا»، متناسب با تم هر اثر، جملاتی از متفکران جهان انتخاب و ارائه شده است تا به استاد جمله حضرت علی^(ع) که فرمود: «فراگیر حکمت و فرزانی را از هر کس که آن را برای تو آورده و بنگر به آنچه گوید و نگاه نکن به آن کس که گوید»^۱، قبل از اجرای هر اثر فرصت بحث متنوع و همه‌جانبه با دانش‌آموزان تماشاگر فراهم شود.

به اصول کلی مربوط به اجرای تئاتر، به‌ویژه آثار این مجموعه، نیز در بخش «راهنمای اجرا» پرداخته شده است.

امید است این اقدام فرهنگی به تقویت بنیه علمی دانش‌آموزان و جهت دادن به شخصیتشان به منزله یک شهروند موفق یاری رساند.

سید دولت‌آبادی

۱. عبدالواحد بن محمد آمدی (گردآورنده)، غرر الحکم و درر الکلم آمدی^{۱۴}، جلد دوم، سید هاشم رسولی محلاتی، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۷.